

Dovydo pasiaukojimas

***Pagrindinė eilutė: Karalius Dovydas atsakė
Araunai: "Ne, aš primygtinai noriu jį pirkti už
visą kainą. Aš neatimsiu to, kas tavo, ir
neatiduosiu VIEŠPAČIUI. Aš nedovanosiu
deginamųjų aukų, kurios man nieko nekainavo".
1 Kronikų 21:24***

***Pasirinktas Šventasis Raštas:
1 Kronikų 21:14-30***

Viešpats sakė apie Dovydą, kad jis buvo vyras pagal jo širdį. (1 Samuelio 13:14; Apd 13:22). Taip buvo ne dėl to, kad Dovydas niekada nenusidėdavo, bet dėl jo nuolankumo ir atgailaujančios širdies, kai buvo atkreiptas dėmesys į jo nuodėmes.

Išreikšdamas savo slapčiausius jausmus, Dovydas rašė: "Dieve, sukurk man tyrą širdį. Atnaujink manyje ištikimą dvasią." (Ps 51, 10). Jis pripažino, kad iš prigimties jo širdis ne visada buvo švari ir kad dėl kūno silpnumo jis kartais buvo linkęs parodyti neteisingą dvasią. Nepaisant to, jis nesigailėjo savo

nuodėmių ir meldė Dievą, kad jis būtų apvalytas, kad jame būtų atnaujinta "teisinga dvasia".

Atgailaujančios Dovydo širdies pavyzdys yra tas, kai jis nusidėjo Viešpačiui nepakludamas įsakymui neskaičiuoti Izraelio tautos, nepaisydamas kariuomenės vado Joabo protestų. Tuomet Viešpats kalbėjo Gadui, Dovydo regėtoju, arba pranašui, ir liepė jam pasakyti Dovydui, kad šis pasirinktų vieną iš trijų bausmės variantų už šį nusižengimą: treji metai bado, trys mėnesiai, kuriuos sunaikins priešai, arba trys dienos maro. Suprasdamas savo silpnumą, Dovydas nuolankiai atsisakė rinktis ir paaiškino, kad nori palikti šį reikalą Viešpaties rankose, žinodamas, jog "didis yra Jo gailestingumas". 2 Samuelio 24:2-4; 1 Kronikų 21:1-13

Dievas pasirinko tris maro bausmės dienas, ir per labai trumpą laiką mirė septyniasdešimt tūkstančių Izraelio vyrų. Tada Dievas pasiuntė angelą į Jeruzalę, kad ją sunaikintų, bet netrukus angelui pasakė: "Sustok! Tą akimirką Viešpaties angelas stovėjo prie jebusiečio Araunos girnų". Dovydas maldavo Dievą, pripažindamas, kad nusidėjo jis, o ne tauta, ir prašė, kad Dievo bausmė užgriūtų jį patį. 14-17 eilutės

Per angelą Dievas nurodė Dovydui eiti ir "pastatyti aukurą Viešpačiui jebusiečio Ornano klojime" bei

aukoti Viešpačiui. Ornanas iš pradžių "pamatė angelą", o paskui pamatė atvykstantį Dovydą. Dovydas paprašė sumokėti "visą kainą" už klojimą. Nusipirkęs ją, jis aukojo "deginamąsias ir taikos aukas ir šaukėsi Viešpaties". Viešpats "atsakė jam iš dangaus ugnimi ant deginamųjų aukų aukuro". Remdamasis šiomis aukomis, Viešpats sustabdė marą. 18-28 eilutės

Dovydo atsidavimo Viešpačiui nuoširdumą nuostabiai atskleidžia jo primygtinis reikalavimas už visą kainą nupirkti Ornano girnas, kad galėtų jas naudoti aukojant Viešpačiui, o ne priimti jas kaip dovaną ar sumokėti mažesnę sumą. Jis paaiškino, kad nenori Viešpačiui aukoti deginamųjų aukų, kurios jam nieko nekainuoja. (24 eilutė). Tai gera pamoka visiems Dievo žmonėms. Jei tarnaudami Viešpačiui aukojame tik tai, ko mums ir taip nereikia arba kas mums nenaudinga, mažai arba visai nerodome tikro atsidavimo Viešpačiui įrodymų.

Galiausiai prie šio pasakojimo reikia pridurti, kad Ornano klojimas, kurį Dovydas nusipirko, buvo vieta, kur Saliamonas vėliau pastatys šventyklą, "Viešpaties namus". 2 Kronikų 3:1